

Свято Осені

Сценарій тематичного свята.

Святково прикрашений зал. У центрі залу емблема : пшеничний колосок, дозрілі яблука, ваза, з якої виглядають різні овочі та фрукти, а вгорі журавлиний ключ, який летить до хмар. Все це зображено на фоні рожевого сонця. Звучить мелодія пісні "Листопад". Поступово мелодія затихає і з'являються ведучі у залі. Вони обережно ступають на сцену і роздивляються навколо. (А навколо столи, які прикрасили учні кожного класу). Поки ведучі розглядають дари осені з-за куліс звучить мова на фоні тихої мелодії.

Ведучі танцюють осінній вальс.

Слова із-за куліс (музика)

Облітають квіти, обриває вітер
Пелюстки печальні в синій тишині.
По садах пустинних їде гордовито
Осінь довгокоса на баскім коні.

Облітають квіти, обриває вітер
Пелюстки печальні й розкида кругом.
Скрізь якась покора в тишині розлита,
І берізка мокра мерзне під вікном.

Небеса просторі, як глибінь ріки
Падають, як зорі, з явора листки.
А над полем нитка дзвенить, як струна,
Зажурилась квітка, сніг, вода.

Звучить пісня "Шпачок"

Задощило. Захлопало.
Серпень випустив серп.
Цвіркуни й перепілочки
Припинили концерт.
Чорногуз поклонився лугам і садам.
Відлітаючи в Африку пакував чемодан.
Де ж ти, літо, поділося,
Куди подалось?
Осінь, ось вона, осінь!
Осінь, ось вона, ось!

(Голос із-за кадру стихає і разом з ним стихає мелодія).

Ведучий

Що це говорить, звідки? Ніяк зрозуміти не можу.

Ведуча

І я не можу зрозуміти. Така довкола краса, таке багатство довкола, а така тужлива мелодія і такі похмурі вірші звучать. Що це могло бути?

Ведучий

А я здається зрозумів. Це говорять овочі та фрукти, що на столах у нас. Чуєш, яка приємна насолода в цих словах, вони задоволені красою навколо, але тужать за останніми сонячними днями, адже поглянь у вікно. На дворі осінь, а якщо осінь, то скоро і зима.

Ведуча

Ти знаєш, вони задоволені собою, задоволені і осінню, адже якби не осінь, не лежати б їм тут такими гарними, нарядними на цьому святковому столі.

Ведучий Так, осінь найчарівніша пора року, сповнена ніжного смутку та багата на щедрі врожаї. Недаремно про неї складено в народі безліч чудових віршів, пісень, загадок, приказок: “Осінь на строкатому коні їздить”, “Хвали літо, коли осінь прийде”.....

Розпочинаємо свято осені.

(Звучить музика, до залу під бадьору музику виходять і танцюють діти в костюмах Сонечка, Жучка, Квіточки, Бджілки. В кінці доних приєднується Літо.)

Літо. Доброго дня усім. Ось і скінчилась пора мого володіння. Добре я, Літо краснее попрацювало: землю гарячим сонцем обігріло, рясним дощем напоїло, гарний урожай виростило. А тепер вже час збиратися мені ву путь, поступитися місцем рудоволосій сестрі Осені.

Звучить мелодія. Входить Осінь у супроводі дівчаток-листочків. Осінь і Літо рухаються назустріч, коли вони сходяться, дівчата “розлітаються”. Дівчатка-квіточки та дівчатка-листочки разом виконують танець. Діто в супроводі своїх подружок залишає зал. Осінь проводить її.

Ведучий

Хай відлітають солов'ї
І літо нам лише здалося,
Співай мелодії свої,
Зажурена красуня, осінь.

Осінь

Хай опадає лист в саду
На землю в срібнім інеї –
Я по землі господаркой пройду
І золото розсиплю на зеленім килимі!
Запрошую всіх у свої володіння! Агов, господарю! Зустрічаймо гостей!

Звучить мелодія, до залу входить Урожай.

Ціле літо я ріс у полях,
З кожним днем добираючись сили,
Слава дружнім робочим рукам,
Що мене для достатку зростили.

Я приходжу в гості осінню лише до тих, хто трудом своїм закликає мене до себе. І приходжу я не сам, а зі мною завжди вся моя рідня, з якою я відвідую кожну хату, де живуть такі хороші трударі і залишаємося там на всю зиму, аж до наступного урожаю.

Осінь

А де ж вона зараз, твоя родина?

Урожай

Вона тут є, завжди вона зі мною.
Вона також там, де робочі руки.
Ви знаєте її. Ось її делегація.

(Входять овочі під музику).

Цибулина

Як не віриш - перевір,
На мені 12 шкір,
А вгризеш - в сльозах покинеш,
Бо я звуся - цибулина.

Картопля

Мене смажать, мене варять,
Хоч отрутою і кроплять,
Всі мене їдять і хвалять,
Звати як мене? Картопля.

Огірочки

Ми зеленої всі масті,

Всі довгасті, всі смугасті.
Прив'язали нас в рядках,
На зелених ланцюжках.

Гарбузові сини й дочки,
А зовуть нас - огірочки.

Буряки

Є у нас брати столові,
Учні всі у нашій школі.
Виривали їх на полі,
Ми зростали там рядками,
Люди звать нас - буряками.

Диня

Я на грядці сонцем сяю,
Родичів багато маю,
Гарбузову господиню
Усі знають. Хто я? Диня.

Ведучий

А чи живі, чи здорові, овочеві делегати?

Овочі разом

Живі всі, на смак чудові. І до свята всі готові.

До залу входить Гарбуз. (Звучить пісня "Ходить гарбуз по городу")

Ходжу собі по городу
Та й шукаю свого роду.
Баба й дід розповідали,
Що перси гарбузом назвали
не мене,
А жовту диню!!!!
Мою славну господиню...

А скажи-но нам, редиска,
Ти іздалеку чи зблизька?

Редиска

Я у Франції родилась,
В цілїм світі полюбилась.
Не злякає морозець!
Означаю ко-рі-нець.

Помідори

Ми сеньйори, Ми сеньйори,
Круглолиці помідори!
Ми з Італії прийшли,
Там і назву нам дали.

Осінь

А хто цей хлопець-молодець:
Сам червоний, а чуб-зеленець?

Буряк

Місяць не один мене.
Поки виростиш мене.
Вимагаю я турботи,
Звусь в арабів "батько поту".

Огірочки

Ну, а ми? Ми огірочки,

Гарбузові сини й дочки.

Нас нестиглими прозвали,
древні греки, бо вважали,
що коли ми достигаєм,
То смаку уже не маєм.

Гарбуз

Ось до нас іде краса,
Наче льон її коса.

Кукурудза

Я з Румунії прийшла,
Звідти й назву принесла.
Наче шишка на ялинці
На міцній росту стежинці.
Звідти назва йде моя,
“ялинкова шишка” я.

Гарбуз

А до нас іще йде гість...

Входить Соняшник.

На сонечко я схожий,
І сонечко люблю,
До сонця повертаю голівоньку свою.
Стою стрункий, високий,
в зелених шатах я,
І золотом прикрашена голівонька моя.
“Квітка сонця” – так мене назвали
В Америці індійці й вшанували.

Урожай

Сьогодні ми прийшли на свято,
Щоб усіх вас привітати,
хай будуть завжди в ріднім краї
багаті, щедрі урожаї!

І знаєте, мої любі друзі, що головна заслуга в тому, що ми такі дозрілі, такі веселі, щасливі сьогодні
- трударя-людини, що зростила нас. Запам'ятайте це ім'я - ТРУДАР

Осінь:

Кожне зерно він виходив од весни і до інею.
Попід серцем вигодував, як мале дитинча.
Кожен колос зове його, наче батька по імені,
по-синівськи, довірливо припада до плеча.
І скільки поля засіяно, скільки золота в колосі;
не питай, не лічи.
На хлібах його вирости
Космонавти й маршали,
Світлоокі мислителі,
Ковалі й орачі.

Урожай.

Так, вони завжди допомагають збирати урожай і вирощувати його з весни й до осені. Це знайоме
всім - де і звідки береться хліб.

Учень

Приносив тато мені окрайця.
Казав, що в житі відняв у зайця,
Була у тім хлібі знайома казка,
Пропахла степом отецька ласка.

Учениця

У ньому краплі жаркого поту
Рух роботящих, жагуче злото,
І людське щастя на всі часи,
Будь гідний хліба, який їси.

(“Звучить пісня “Хліб – всьому голова”)

Урожай: *(Оглядає композиції)*

Що ж, бачу, що тут гарно підготувались до свята. Мабуть, стомились?!

Осінь: То, може, час відпочити? . Пропоную вам загадкову прогулянку моїми володіннями, тобто городом.
Я вам буду загадувати загадки, а ви відповідайте.

Загадує глядачам загадки.

На городі молода
Пишні коси розпліта,
Під зеленою хустинкою
Золоті хова зернинки.

(Глядачі відповідають: «Кукурудза».)

Як маленькою була — пелюшок не мала,
Постаріла — сто пелюшок наділа. *(Капуста.)*

Стоїть півень на грядках
У червоних чобітках. *(Буряк.)*

Довгий, зелений — смачний солений,
Добрий і сирий — хто він такий? *(Огірок.)*
Стоїть дубок, на версі картузок,
У картузику багато діток. *(Соняшник.)*

Гарна панна, гарно вбрана.
Хто розтягти візьметься — слізьми заллється. *(Цибуля.)*

І печуть її, і варять,
Як їдять її, то хвалять.
Хоч у чорній кожущині,
Проте біла всередині. *(Картопля.)*

Іван-білобан
У білу сорочку вбрався,
Під землею заховався. *(Хрін.)*

В земляній сидить коморі,
А коса її надворі. *(Морква.)*

Огородний пан, на ньому червоний жупан.
З городу прийде — у борщ попаде. *(Помідор.)*

Гарбуз. А я пропоную усім взяти участь у веселій грі «Збери картоплю».

Гра «Збери картоплю» У грі беруть участь 15—20 учнів. До залу вносять кошик, у якому лежать картоплини (їхня кількість має бути меншою за кількість гравців на одну картоплину). Картоплю висипають на підлогу. Звучить весела музика. Усі гравці беруться за руки і ведуть хоровод, промовляючи:

Навесні картоплю посадили,
Влітку ми картоплю поливали.
А як час підійде, хто картопельку збере?

На останніх словах музика припиняється, і гравці мають швидко схопити по одній картоплині. Хто не встиг — виходить з гри. Далі гра продовжується, але кількість картоплин знову зменшується на одну.

Гра триває до останнього гравця. Саме він стає переможцем.

Урожай. А ще про осінь складено багато прислів'їв. Пропоную згадати їх і зібрати кожне. На сцені записано початки з прислів'їв, діти шукають кінцівки у глядачів.

Весна багата на квітки, а осінь на сніпки.

Осінь усьому рахунок веде.

Курчат восени лічать.

Осінь, наша мати – і жебрака нагодує.

Восени і горобець багатий.

(Діти по черзі читають отримані вислови)

Далі проходить захист композицій.

Осінь. Дякую усім. Урожай залишається з вами, а я піду, адже скоро прийде зима. І я мушу звільнити їй своє місце. А рівно через рік я знову завітаю до вас у гості. Тому на прощання давайте я вас пригощу своїм осіннім короваєм .

(Звучать пісні, танці, ігри, розваги).

**Весна
багата
на квітки,
а осінь
на сніжки.
Осінь
усьому
рахунок веде.**

**Курчат
восени
лічать.**

**Осінь, наша
мати – і
жебрака
нагодує.**

**Восени і
горобець
багатий.**